Domstolens kendelse af 14. april 2011 — Luigi Marcuccio mod Domstolen for Den Europæiske Union

(Sag C-460/10 P) [1]

(Appel — ansvar uden for kontraktforhold — appellanten repræsenteret ved advokat — advokat uden fuldmagt — forkyndelse af en appel — erstatningspåstand — Domstolen for Den Europæiske Union — frifindelse — annullationssøgsmål — angiveligt tab — erstatningssøgsmål — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2011/C 232/18)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Domstolen for Den Europæiske Union (ved A.V. Placco, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den. 6. juli 2010 i sag T-401/09, Marcuccio mod Kommissionen, hvorved Retten dels forkastede en påstand om annullation af Domstolens angivelige afgørelser om afvisning af en begæring om betaling af en godtgørelse for den skade, der er forvoldt ved en angivelig ikke-forskriftsmæssig forkyndelse for Luigi Marcuccio af appelskriftet i sag T-20/09 P, dels et erstatningssøgsmål.

Konklusion

1) *Appellen forkastes.*

2) *Luigi Marcuccio betaler appelsagens omkostninger.*

---

[1] EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. april 2011 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien) — Danilo Debiasi mod Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

(Sag C-613/10) [1]

(Præjudiciel forelæggelse — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2011/C 232/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danilo Debiasi

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria provinciale di Parma — fortolkning af artikel 13, punkt A, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag af indgående afgift — offentlige eller private sundhedstjenester, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift — national lovgivning, som udelukker fradrag af afgift betalt ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med nævnte fritagne virksomhed

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Parma (Italien) ved afgørelse af 7. juli 2010 afvises.

---

[1] EUT C 80 af 12.3.2011.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Főrosi Bíróság, Ungarn den 18. april 2011 — Bericap Záródástechnikai Bt. mod Plastinnova 2000

(Sag C-180/11)

(2011/C 232/20)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Főrosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bericap Záródástechnikai Bt.

Sagsøgt: Plastinnova 2000 Kft.

Procesdeltagere: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (tidligere Magyar Szabadalmi Hivatal)

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at foranstaltninger, procedurer og retsmidler i en sag vedrørende ændring af en ansøgning om ugyldiggørelse af beskyttelsen af en brugsmodel er udformet således, at den nationale retsinstans ikke er bundet af parternes påstande og øvrige erklæringer med retsvirkninger, og nærmere bestemt at den pågældende retsinstans ex officio kan optage de beviser, den finder nødvendige?

2) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at foranstaltninger, procedurer og retsmidler i en sag vedrørende ændring af en ansøgning om ugyldiggørelse af beskyttelsen af en brugsmodel er udformet således, at den nationale retsinstans, når den træffer afgørelse, ikke er underlagt hverken den administrative afgørelse, der er truffet i forbindelse med ansøgningen om ugyldiggørelse, eller de faktiske omstændigheder, der er anført i den administrative afgørelse, og nærmere bestemt heller ikke de grunde til ugyldiggørelse, der er fremført under den administrative procedure, eller de erklæringer, vurderinger og beviser, der er fremkommet under den administrative procedure?

3) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at foranstaltninger, procedurer og retsmidler i en sag vedrørende ændring af en ny ansøgning om ugyldiggørelse af beskyttelsen af en brugsmodel er udformet således, at den nationale retsinstans, mellem beviserne vedrørende den nye ansøgning — herunder beviser vedrørende state of the art — udelukker dem, der allerede var blevet fremført til støtte for den tidligere ansøgning om ugyldiggørelse af beskyttelsen af brugsmodellen?

Appel iværksat den 27. april 2011 af Fédération internationale de football association (FIFA) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 17. februar 2011 i sag T-385/07, Fédération internationale de football association (FIFA) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Fédération internationale de football association (FIFA) (ved avocats A. Barav og D. Reymond)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 17. februar 2011 i sag T-385/07 stadfæstes med hensyn til formaliteten

— Rettens dom af 17. februar 2011 i sag T-385/07 ophæves med hensyn til realiteten for så vidt som det i domskonklusionen tiltrædes, at »non-prime«-kampe ved FIFA World Cup™ blev optaget på Belgiens liste over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse som omhandlet i direktivet

— Domstolen afsiger selv endelig dom i medfør af artikel 61 i statutten for Domstolen

— Kommissionen tilpligtes at betale FIFA's omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og den foreliggende appel

Anbringender og væsentligste argumenter

1) **Urigtig retsansvendelse, tilsidesættelse af artikel 36 i statutten for Domstolen, krænkelse af artikel 3a, stk. 2, i direktiv 89/552/EØF** (1), **som ændret ved direktiv 97/36/EF** (2), **og af EU-retten, urigtig anvendelse af artikel 296 TEUF** (overskridelse af grænserne for retslig prøvelse, selvmodsigende begrundelse, indførelse af begrundelser, der ikke fremgår af den anfægtede afgørelse med hensyn til kategoriseringen af FIFA World Cup™, og heraf følgende urigtige retlige konklusioner, omvendt bevisbyrde)

Appellanten har anført, at Retten tilsidesatte EU-retten ved at anføre begrundelser, der ikke er indeholdt i Kommissionens afgørelse (3) til støtte for konklusionen om, at Kommissionen korrekt havde kategoriseret FIFA World Cup™ som havende »karakter af én samlet begivenhed« som omhandlet i direktiv 89/552/EØF som ændret ved direktiv 97/36/EF, idet Retten har givet selvmodsigende og inkonsistente begrundelser, idet den har fastslået, at medlemsstater ikke behøver at fremkomme med særlige grunde for at optage hele FIFA World Cup™ på deres liste over store begivenheder, og idet den har vendt bevisbyrden.

2) **Urigtig retsanvendelse, krænkelse af artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552/EØF, som ændret ved direktiv 97/36/EF, urigtig anvendelse af artikel 296 TEUF, tilsidesættelse af artikel 36 i statutten for Domstolen** (urigtig beskrivelse af FIFA World Cup™, overskridelse af grænserne for retslig prøvelse, inddragelse af betragtninger, der ikke er indeholdt i den anfægtede afgørelse, urigtig bedømmelse af fakta vedrørende »non-prime«-kampe og heraf følgende urigtige retlige konklusioner, urigtig vurdering af, at Kommissionen har begrundet den anfægtede afgørelse tilstrækkeligt, undladelse af at forholde sig til de rejste argumenter) Appellanten har anført, at Retten har tilsidesat EU-retten, idet den har fastslået, at Kommissionen retmæssigt konkluderede, at hele FIFA World Cup™ udgør en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse for det belgiske samfund som omhandlet i direktiv 89/552/EØF, som ændret ved direktiv 97/36/EF, og at Kommissionen har begrundet denne konklusion tilstrækkeligt. Retten begik navnlig en retlig fejl og drog urigtige retlige konklusioner af de faktiske omstændigheder derved, at den tiltrådte Kommissionens uunderbyggede konklusion om, at hele FIFA World Cup™ »er af særlig almen interesse Belgien«, at de traditionelt er blevet transmitteret på gratis fjernsyn, og at de har høje seertal.

3) **Urigtig retsanvendelse, tilsidesættelse af TEUF, krænkelse af artikel 3a, stk. 1, og stk. 2, i direktiv 89/552/EØF, som ændret ved direktiv 97/36/EF, urigtig anvendelse af artikel 296 TEUF, tilsidesættelse af artikel 36 i statutten for Domstolen** (manglende overholdelse af grænserne for den retslige prøvelse, urigtig bedømmelse med hensyn til det fastslåede om, at Kommissionen korrekt konkluderede, at de af Belgien anmeldte foranstaltninger er forenelige med EU-retten, at de begrænsninger, som disse foranstaltninger indebærer, er forholdsmæssige, og om at Kommissionen begrundede denne konklusion tilstrækkeligt, urigtig forståelse af rækkevidden af retten til information og den offentlige interesse i vid adgang til tv-transmitterede begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse).